

πέναν (υπέρπυρα) 35, τὰ ἡμουσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡ[μουσι τῆς μερίδος], ὅπου στέρ-
γει, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσι καὶ ἀξιοπίστοις μαρτύροις) κύρ Κωνσταντῇ [
30], κύρ Ἰω(άννης) ὁ Κήναρης.

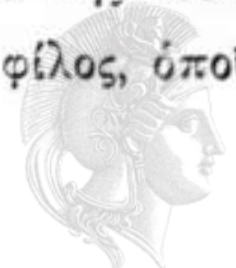
38

14 Ὀκτωβρίου 1540

f. <στ>^r

Κοπιαρησμένη).

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. , αφμ', μηνὶ Ὀκτω-
βρίῳ ιδ'. Εἰς τὸ Ἐξώπουργον τοῦ μ(εγάλου) Ἡλιοῦ Κάστρου Ναξ(ίας). Ἐπειδὴ οὐδεὶς
τῶν ἀν(θρώπ)ων εἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ, καὶ τούτῳ κατὰ νοῦν βαλλὼν ἐγὼ Γεώργιος
5 ὁ κτίστης ὁ ἐπικαλούμ(ενος) Τζαγκαρέ(λος), ὁ ἐκ τοῦ Κάστρου Χανδάκου Κρήτης, ὁ εὐρι-
σκόμ(ενος) εἰς Ναξίαν, παρόντος, ἀσθενὴς μὲν ὢν τῷ σώματι, ὑγιὴς δὲ τῷ νῷ, καὶ
φρενίματι (καὶ) τὰς λοιπὰς μου αἰσθήσεως, προλαβὼν τὴν ἀονρίαν τοῦ πικρωττάτου θανά-
του προσεκάλεσα τόνδε τὸν ὑπόγραφον νοτάριον τῆς ἐκγλαμπροττάτης μας αὐθεντίας
νύσσου Νάξου Πανταλέωντα τῷ Μηνιάτει, ἵνα δια τῆς τούτου γραφῆς διαθήσομε
10 ὥσα εὐρίσκομε ἔχειν τε εἰς τῷ νυσσῇ τῆς Κρήτης. Καὶ πρῶτον πάντων θέλω, ἵνα
ἔσται κωμεσάριος καὶ τοποτηριτῆς μου ὁ μισερ Νικολῶ Βενετάντος τζενεράλμέντ(ε),
ἔτεις ἀψέντε ὡσσάν καὶ πρεζέντ(ε), ὡσσάν τὸ ἴδιόν μου κορμὴ. Ἀφίνω τῆς ἀδελ-
φῆς μου τῆς Μαρίας ἥτι ἀρα καὶ ἀν αφεντεύω εἰς τὸ νυσσῇ τῆς Κρήτης, ἔτεις
στάμπελ(ε) ὡσσὰ μόμπελ(ε), νὰ τὰ τρώγει καὶ νὰ τὰ γαλδέρει καλλὰ κοντετζιο-
15 νάδα ἕως τέλοις τῆς ζωῆς αὐτῆς. Καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της θέλω νὰ παγένη
τὸ ἀργαστήρι μου καὶ ἡ κάμερά μου, τὸ ἀνώγ(ιν), εἰς τὸν μ(έγαν) Γεώργιον
τὸν λεγόμενον) Μόσκον, εἰς τὴν ἐνορία μας, ὁ δια ψυχικὴν μου σ(ωτηρίαν) μετὰ
τῶν γοναίων μου. Νὰ γρικοῦνται καλλὰ κοντετζιονάδα, νὰ μηδὲν ὑμποροῦ ποταὶ νὰ
πουληθοῦ, ἡμεῖς ὁ ἱερεὺς, ὅπου λατρεύει τὴν μονὴν ταύτην, νὰ τα τρώγει (καὶ) νὰ
20 μὰς μνημονεύει. Αὐτομοίως καὶ τὸ σπίτ(ι) τὸ κατώγιον, ὅπου ἔχω εἰς τὸ πλάγην τοῦ
ἀνωθ(εν) ἀργαστηρίου, ὅπου εἶναι ἡ πόρτα τοῦ ἀντίκρι τῆς τραμουντάνας, νὰ παγένη
καὶ αὐτῷ μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς μου εἰς τὸν μ(έγαν) Γεώργιον τὸν Κατεργάρι,
ὅπου εἶναι ὁ π(ατέρ)ας μου θαμ(ένος), ὁ δια τὴν ψυχὴν αὐτουνοῦ καὶ τῆς ἐδικῆς μου
να γρικάται καὶ αὐτῷ καλλὰ κοντετζιονάδω, ὡσπερ καὶ τὰ ἀνωθ(εν). Τὸ ἀμπέλη
25 μου τὸ μοσκάτω, ὅπου ἔχω εἰς τοῦ Φουσκαρὶ τὸν τόπον, κάτω εἰς ταῖς Βουρλίαις,
μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς νὰπομένει καὶ αὐτῷ διὰ ψυχικὴν μου σ(ωτη)ρίαν εἰς τὸν
μ(έγαν) Ἰω(άννη) τὸν Θεολόγον τοῦ Παπαρμάκι, νὰ μὴν ὑμπορεῖ καὶ αὐτῷ νὰ
πουλιθῇ, ἡμεῖς νὰ τὸ τρώγει (καὶ) αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῆς ἐκκλησίας καὶ να με μνημο-
νεύει. Ἀκόμει καὶ τὸ ἀμπέλην, ὅπου ἔχω εἰς τὸν τόπον τοῦ μισερ Νικολοῦ Βενε-
30 τάντου τοῦ ἀνωθ(εν) γεγραμμένου μου κουμέσου, θέλω ἀποθανώντα τῆς ἀδελφῆς μου,
νὰπομένει τοῦ ἀνωθ(εν) μισερ Νικολοῦ Βενετάντου, ὡς καλλός μου φίλος, ὅπου ἤτωναι

(καί) εἰς γράτζιαις πολλαῖς, ὅπου μοῦ ἔχει καμωμ(ένες), νὰ τὸ ποιῇσι ὡς θέλ(ει) καὶ
 βούλεται. Ταῖς κρεβατίναις, ὅπου ἔχω εἰς τὰ Σούνιοι ἀποκάτωθεν τοῦ Μαραθίτη,
 θέλω νὰ πουληθοῦσι, νὰ πληρωθεῖ ὁ Εὐραῖος ὁ Ρεμπι Δανιέλ δουκ(άτα) (νούμερο) 5
 καὶ ὁ Ἑυραῖος ὁ Τζαφαραδῆς (ὑπέρπυρα) (νούμερο) 5. Καὶ ἀπὸ τὰ ἐποίλιπα θέλω νὰ 35
 δώσουσιν τῆς Ἄννας τῆς κοπέλας μου τῆς Κότισας (ὑπέρπυρα) (νούμερο) 100 ὁ δια
 τὴν ψυχὴν μου ὡςτὰν πολλὰ, ὅπου ἐκοπίασεν καὶ λάτρευσεν καὶ δούλεψέ μου εἰς τὴν
 χρειάν μου καὶ εἰς τὴν ἀρωστίαν μου, νὰ μηδὲν τῆς κρατίσου ἓνα τορνέσι ρεσαλβά-
 ρωντας πάντ(α) τὸ τέλ(ος) τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης (ὑπέρπυρα) (νούμερο) 2 καὶ σολ-
 (δία) 8. Ἡ δὲ τὸ ρεστάντε νὰπομήνουσ(ιν) τῆς ἀδελφῆς μου, καὶ κανῆς ἀπὸ τοῖς ἐδι- 40
 κοῖς μου νὰ μὴν ἔχει κανένα δικαίωμαν εἰς αὐτὰ, οὐδε νὰ κοντραδήρουσ(ιν) τῆς ἀδελφῆς
 μου εἰς ἐνοῖς τορνεσίου πράμα εἰς ὅτι ἀνωθ(εν) τῆς ἀφίνω. Ἡ δὲ καὶ ἀλέως πράξου
 καὶ θελήτου νὰ γυρευσου τίποτι ἀπὸ αὐτὰ, θέλω νὰ ἔχει ὁ καθένας μου ἐδικὸς ἀπὸ
 αὐτὰ δια παρτίκουλάν του σολ(δία) (νούμερο) 16 καὶ τὴν κατάραν τοῦ Δεσπότη μου
 Χ(ριστο)ῦ. Ἐτεῖ ἐρωτιθεῖς καγ(ῶ) ὁ Γεώργιος παρὰ τούτου τοῦ νοταρίου εἰ βούλωμαι 45
 παραγγεῖλαι τί ἕτερον, καὶ ἀπεκρίθικα αὐτῷ οὐχί, ἡμεῖς ἡ διαθύκη μου αὕτη ἐστὶ
 ἰσχυρὰ καὶ βευαία. Καὶ ὁ ῥηθεῖς κομεσάριος ἔχετω πληρεστάτην τὴν ἐξουσίαν ποιῆσαι
 καὶ ποιεῖν, καθὼς ἐγὼ ἡβουλήθικα εἰς πᾶσσα γιουντί|τζιον καὶ αὐλὴν τῆς ἐκγλαμ-f.(στ)ν
 πρωττάτης καὶ πολυχρονιμένης μας αὐθεντίας τοῦ ἀγίου Μάρκου. Παρακαλέσας δὲ 50
 ταύτα ἔμπροσθεν τούτου τοῦ νοταρίου καὶ τῶν παρ εμοῦ τῶνδε παρακαλετῶν καὶ
 παρακαλεμ(ένων) μαρτύρων, κὺρ Λέω Νομικὸς, μαῖστρο Μαρκί(ω) Σπανιόλος, κὺρ
 Ζουλιάντα Τζήπρης.

39

9 Νοεμβρίου 1540

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θε(ο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. .αφμ', μηνὶ Νοεμ-
 βρίῳ θ'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξίας, εἰς τὸ σπῖτ(ι) τοῦ κὺρ Νικολ(άου) Μαβρώ-
 πουλου τοῦ λεγομένου Μούγκου. Ἐγὼ Νικόλαος ὁ παρὸν γεγραμμ(ένος) κατὰ τὸ παρὸν
 ἐυρισκόμ(ενος) ἐν ἀσθενείᾳ δεινὴ καὶ φοβιζόμενος τὸν ἀορον θάνατον, μήπως ἀφνη-
 δῆος ἀρπαγῶ, ἐπροσκάλεσα τόνδε τὸν ὑπόγραφον νοτάριον τῆς ἐκγλαμπροτάτης μας 5
 αὐθεντίας, ἵνα διὰ τῆς τούτου γραφῆς διαθήσομε. Καὶ πρῶτον πάντων θέλω ἵνα ἔσται
 κωμεσάριος καὶ προκουραδῶρος μου ὁ κὺρ Γεώργ(ιος) ὁ Τριαντάφηλος τζενεράλμ(έντ)ε).
 Θέλω θαπτὴν εἰς τὴν αγίαν Παρασκευὴν, τὴν ἐνορία μας, καὶ ἀφίνω εἰς τὴν μονὴν
 ταύτην δια τὴν ψυχὴν μου τὴν γαδάραν, ὅπου ζάρει στήν μερίαν τοῦ Μαθίου τοῦ
 παπᾶ Πολιτέρου. Ἀρχὴ ἀφίνω τῶν παιδίων μου τὴν εὐχὴν μου· ἔπειτα τοῦ υἱοῦ μου 10
 τοῦ Μμανουήλ ἀφίνω του τὰ πράματα, ὅπου ἔχω εἰς τὴν αγίαν Ἐρεῖνην ἀπὸ τὰ
 παιδοῖα τοῦ σερ Ἀλυμπέρτου καὶ ἀπὸ τὸ Ντεστουνια. Ἀκόμει ἀφίνω καὶ τοῦ υἱοῦ μου
 τοῦ Δημήτρη τὸ περιβόλην μου καὶ τὴν κατοικίαν μου, ὅπου ἔχω εἰς τοῦ Περούτζη